

Manažeri, jak je neznáte

KLAVÍR JE NAŠÍ RODINNOU TRADICÍ

JMÉNO JOSEFA UCHYTLA SI LIDÉ Z PARTNERS SPOJÍ BUĎ S POZICÍ M1 – TEAM MANAGER, NEBO S HYPOTEČNÍM A ÚVĚROVÝM SPECIALISTOU. TI, KTEŘÍ HO ZNAJÍ BLÍŽE, SI MOŽNÁ TAKÉ VYBAVÍ, ŽE JE ABSOLVENTEM MATEMATICKO-FYZIKÁLNÍ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY, OBOR NUMERICKÁ MATEMATIKA, A ŽE POCHÁZÍ Z ČESKÉHO RÁJE. ALE MÁLOKDO UŽ VÍ, ŽE JEHO VELKÝM KONÍČKEM JE HRA NA JAZZOVÝ KLAVÍR.

„Jazz má mnoho tváří a já je mám rád všechny – od staříckého dixielandu až po jazzrock.“

Ke klavíru mě přivedla rodinná tradice. Od šesti let jsem studoval na turnovské hudební škole. V jedenácti jsem pak dostal důvěru doprovázet smyčcový soubor školy a následně pěvecký sbor. To byl okamžik, který mě skutečně přivedl k hudbě,“ vzpomíná Josef Uchytíl. V patnácti definitivně propadl jazzu a klavír se od té doby stal nedílnou součástí jeho života. Přesto ho nešel studovat. „Představa, že se budu hudbou živit, ve mně vždycky vyvolávala strach, že bych prostě ‚musel‘ a kvůli tomu by se z lásky k hudbě stalo jen to řemeslo.“

Jenže po dvou letech studia na MatFyzu mu hudba začala chybět. „Proto jsem zkusil přijímací řízení na obor skladba na Konzervatoři Jaroslava Ježka a ono to vyšlo. Nemám a ani jsem nikdy neměl skladatelské ambice, obor skladby jsem zvolil jednoduše proto, že na tomto oddělení učili snad všichni skvělí jazzoví klavíristé, které jsem znal,“ vysvětluje manažer. Mezi jeho vzory patří například klavírista Herbie Hancock, desetinasobný držitel hudební ceny Grammy, či Emil Viklický, též vystudovaný numerický matematik.

Na jedné vlně

„Okamžiky za klavírem jsou o emocích, o prožitku přítomného okamžiku, o rozdávaní radosti a o ohromné pokoře. Není pro mě ‚na stejdní‘ krásnějšího okamžiku, než když cítím jistou vzájemnost se spoluhráči, že jsme na jedné vlně, jeden podporuje a hecuje druhého a vzniká tak cosi neopakovatelného – to je na jazzu a improvizaci vzrušující,“ popisuje hru na klavír.

Jako na školu života Josef vzpomíná na plavbu s česko-slovenskou kapelou na německé a italské pasažérské lodi, kdy každý večer doprovázeli nejrůznější umělce ze všech koutů světa. „Poznával jsem sám sebe v nejrůznějších situacích a učil jsem se fungovat v týmu – každý den přinášel nové výstupy z komfortní zóny,“ vysvětluje Josef. „To všechno jsem si do byznysu přinesl – touhu rozšiřovat si svou zónu komfortu, prožitek přítomného okamžiku a v neposlední řadě spoustu skvělých přátel – dnes klientů i spolupracovníků. A díky tomu vlastně i svou velikánskou vizi: vlastnit námořní loď, na níž dám práci mým ka-

marádům – muzikantům, a kde si mí další kamarádi – spolupracovníci, klienti, obchodní partneři – budou moci vychutnat ten úchvatný osvobozující pocit, který dokáže nabídnout snad jen nekonečný pohled na otevřené moře...“ ■

Město, které mám rád?

Turnov

Země, kterou chci navštívit?

Japonsko

Věc, po které toužím?

Pasažérská námořní loď

Jídlo, které miluji?

Kolem dvanácté téměř cokoli

Osobnost, kterou obdivuji?

Sir Nicholas Winton

Knihy, která mne inspiruje?

Richard Bach – Útěky z bezpečí

Josefa Uchytíla můžete slyšet hrát v Drážďanech na parníku, v Žitavě na vláčku a pak při různých festivalových příležitostech nebo koncertech v širokém okolí Turnovska.

